

Ben Nasıl Sevdim Seni

— * EfTeLyA * · 28 Ocak 2013

Sevmek, sonsuz bir karanlığın içinde bulmak bazen kendini. Bazen hiç bilmediğin yollardan geçmek, hiç işitmediğin bir ışığın gizemine kapılıp dalmak başka dünyalara. Kendininde anlamadığın cümlelerin kuytu köşelerine saklamak kalbinin tüm sıcaklığını. Kocaman bir dünyayı sığdırıvermek minicik kalbinin içine. Sevdiğinin avuçlarına vermek yüreğini tüm saflığıyla. Ve gözyaşlarını da bir parça kağıda ....

Sevmek, ağacı, kuşu, taşı, insanları sevmek onunla. Büyük bir aşkla kalbinin tüm kapılarını açmak tüm sevgilere. Sevmezdim önceleri geceleri. Karanlık korkutur, ürperti verirdi. Nerden bilebilirdim ki her karanlıkta bile bir ümit ışığı olduğunu. Tıpkı gecenin tek umudu yıldızların olduğu gibi.

Hasret, yüreğini küllendiren bir ateş, yavaş yavaş seni senden alıp götürün. Bir mum misali eriten. Evet sevdiğim seni en çok bir muma benzetebilirim. Mum etrafını aydınlatacak kadar ışık verir ve yavaş yavaş o ışıkla tükenir. Sende küçük mutluluklarla aydınlattın küçücük dünyamı, büyük acılarla da tükettin. Mutluluklarla gözyaşları birbirini izledi durdu hep. Ben yoruldu. Sense anlayamadığım bir zevk aldın bu tatsız oyundan.

Alışmak, kalbini kanatan ve yüreğinden söküp atmadığın sevdanın izlerini taşımak acımasız gecelerde. Kulaklarında yankılanan sesle paylaşmak aldığın her nefesi. Hep aynı hayali gören kör gözler, aynı gülüş her damla gözyaşında .....

Sensizliğe alışmak mı ? Ben hiç sensiz kalmadım. Bilmiyorum yokluğunun dayanılmazlığını. Ne kadar uzakta olsan da, İnsan yarım yaşayamaz. Unutma !

Vildan KAYA